

ADVIEZEN VAN DE KLACHTENCOMMISSIE KATHOLIEK ONDERWIJS

2008-Z-03 De school heeft stappen ondernomen om een leerling te verwijderen. Zij is al een tijd niet meer op school geweest. Aan klagers is medegedeeld dat er een verwijderingsbesluit zal worden genomen. Voor het aanvoeren van redenen om de leerlinge te verwijderen is een aantal feiten verdraaid.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw Z, klagers, ouders van de minderjarige Y, als leerlinge ingeschreven bij het ROC X. De klacht is gericht tegen mevrouw W, de heer V en mevrouw U, respectievelijk als mentor, team coördinator en afdelingsdirecteur verbonden aan het ROC X.

Inhoud van de klacht:

De school heeft Y betrokken bij een kwestie waarmee zij niets te maken had. Op 17 december 2007 werd zij door een haar onbekende volwassene de klas uitgehaald om een verklaring af te leggen over wat haar bekend was van mogelijke misdragingen van een bepaalde leerkracht. Bij die gelegenheid werd getracht aan Y uitspraken te ontlokken die aan de verdenking tegen die leerkracht een basis konden geven. De desbetreffende leerkracht werd ervan beschuldigd dat hij met een leerlinge ontuchtige handelingen had verricht. Aan Y werd een verbod opgelegd om van datgene wat zij wist, melding te doen aan wie dan ook op school. Y spreekt tegen dat zij van foute handelingen waarvan de leerkracht werd beschuldigd, getuige is geweest.

Klagers hebben pogingen ondernomen om aan de hand van computerbestanden op school na te gaan wat er dan wel gebeurd was en wie er wel bij een mogelijk incident betrokken was. Op de school werd er aan die pogingen niet in voldoende mate meegewerkt.

Kort nadat klagers betrokken waren geraakt met wat Y zou hebben gezien, vernamen zij dat er geen plaats meer voor haar was op het ROC X. Zij is vanaf 9 januari 2008 niet meer op school geweest. Haar schoolpas heeft zij in moeten leveren.

Op 31 januari 2008 hebben klagers een aangetekende brief ontvangen van het ROC X, waarin staat dat men voornemens is Y te verwijderen.

Voor zover de school in haar handelen zich heeft gebaseerd op Y's mogelijke rol ten aanzien van de verdenking tegen een leerkracht, is er sprake van verdraaiing van feiten. Y had met wat de desbetreffende leerkracht eventueel fout had gedaan, niets te maken. Formeel is aan klagers alleen maar de mogelijkheid bekend gemaakt dat Y verwijderd zou worden. Een besluit tot verwijdering is niet genomen. De feitelijke situatie is echter dat zij helemaal niet meer naar de school mag komen.

Het oordeel van de Commissie:

Namens het ROC X is aangevoerd dat er in oktober 2007 twijfel was gerezen aan Y's geschiktheid voor de opleiding zorg. Degenen die haar moesten begeleiden waren van oordeel dat zij geen blijk gaf van de juiste beroepshouding.

Op 17 december 2007 is aan klagers voor het eerst medegedeeld dat het ROC X een voornemen had tot verwijdering van Y van de opleiding zorg. Er was toen geen sprake van een verwijdering van het ROC X zelf.

Op die datum is de zaak in een stroomversnelling geraakt. De moeder van Y heeft die dag in een gesprek op school melding gemaakt van de verdenking van ontuchtig handelen, die tegen een leerkracht was gerezen.

De school heeft een onderzoek verricht naar de juistheid van die verdenking. In dat verband is ook Y gehoord. Bij het houden van het onderzoek moest uiteraard met de nodige behoedzaamheid te werk worden gegaan.

De juistheid van de verdenking is voor het ROC X niet vast komen te staan. Op het ROC X zag men reden om aan te nemen dat er sprake was van een onbewezen onwaarheid. Men beschouwde daar Y's rol in de geruchtvorming en het effect daarvan op andere leerlingen als redenen om te concluderen dat van een objectieve begeleiding geen sprake meer kon zijn.

Op 14 januari 2008 is in een gesprek met Y en haar moeder aangegeven dat zij door de gerezen moeilijkheden niet verder op te leiden was door het ROC X. Problematisch was niet alleen een gebrek aan de juiste beroepshouding, maar ook de ongegronde verdachtmakingen tegen medewerkers van de school. Y werd daarvan als de bron gezien.

Op 16 januari 2008 is in overleg met de leerplichtambtenaar besloten om tot een verwijderingsprocedure tegen Y over te gaan.

Bij aangetekende brief van 31 januari 2008 heeft mevrouw U, aangeklaagde, aan klagers formeel medegedeeld dat het voornemen bestond om Y van school te verwijderen. Als redenen werden in de brief aangevoerd dat de begeleiding die nodig is, niet door het ROC X geboden kan worden en dat het vertrouwen is geschaad door ongegronde beschuldigingen.

De Commissie beoordeelt de klacht tegen deze achtergrond.

Voor zover de klacht zich richt tegen de kwaliteit van het onderzoek dat naar aanleiding van de geuite beschuldiging over mogelijk ontuchtig handelen door een leerkracht is gehouden, komt de Commissie tot de bevinding dat de school daarbij met de nodige omzichtigheid is opgetreden.

Dat er bij het onderzoek naar de juistheid van de beschuldiging feiten in het nadeel van Y zijn verdraaid, is de Commissie niet gebleken.

Op dit punt verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

De klacht houdt ook in dat Y tegen de zin van klagers vanaf 9 januari 2008 niet meer deel kan nemen aan het onderwijsgebeuren binnen het ROC X.

Voor de Commissie is een gegeven dat een school zich genoodzaakt kan zien een leerling uit te sluiten van het leerproces. Zij kan daarvoor maatregelen treffen als schorsing en verwijdering.

Het treffen van een maatregel als schorsing of verwijdering is ingrijpend voor de desbetreffende leerling. Het is dan ook met de nodige waarborgen omgeven.

Het is ter beoordeling van de Commissie of de regels die terzake gelden, zijn nageleefd.

Voor wat betreft de schorsing schrijft artikel 8 van de Onderwijsovereenkomst voor dat een maatregel als schorsing voor ten hoogste vijf dagen kan worden opgelegd. Deze termijn kan met ten hoogste vijf dagen worden verlengd.

Gedurende een periode tot definitieve verwijdering kan de schorsing worden verlengd tot het tijdstip waarop een besluit tot verwijdering is genomen.

Volgens hetzelfde artikel wordt een besluit tot verwijdering aan de leerling en, als die nog minderjarig is, aan diens ouders schriftelijk bij aangetekende brief medegedeeld.

Bij het beoordelen van de gedwongen afwezigheid tot 31 januari gaat de Commissie na of de opgelegde schorsing en de verlengingen daarvan voldoen aan de daarvoor geldende regels.

De schorsing had in eerste instantie vijf dagen mogen duren. Gemeten aan artikel 8 van de Onderwijsovereenkomst zou de schorsing op 16 januari aflopen. Aangezien op 16 januari er nog geen verwijderingsprocedure was begonnen, kon een verlenging van de schorsing niet langer duren dan vijf dagen. De verlenging zou dan ook op 23 januari af moeten lopen.

De volgende verlenging had alleen opgelegd kunnen worden, als de verwijderingsprocedure toen al begonnen was. Die procedure is echter pas begonnen op 31 januari.

De Commissie stelt vast dat een deel van de schorsing opgelegd is geweest in strijd met de maximumtermijnen die daarvoor gelden.

Voor wat betreft de schorsing is de Commissie van oordeel dat die niet met inachtneming van de voorgeschreven zorgvuldigheid is opgelegd.

Voor wat de verwijdering aangaat, toetst de Commissie eveneens aan de daarvoor geldende regels.

Artikel 8.1.3. van de Wet Educatie en Beroepsonderwijs schrijft voor dat een school die tot verwijdering van een leerplichtige leerling wil overgaan, zich de nodige moeite moet getroosten om een andere onderwijsinstelling bereid te vinden om de desbetreffende leerling toe te laten. Van een dergelijke inspanning is de Commissie niet gebleken.

De Commissie stelt vast dat door het ROC X de regelgeving inzake de schorsing en de verwijdering niet is nageleefd. Te dien aanzien verklaart zij de klacht gegrond.

2008 Z-05 De school biedt niet de juiste leeromgeving voor de dochter van klager. Door een machtsstrijd heeft zij al een jaar geen fatsoenlijk onderwijs ontvangen. Aangeklaagden vinden ten onrechte dat de Rebound de oplossing biedt voor de gerezen problemen.

De klacht is ingediend door de heer X, klager, vader van de minderjarige B.X, leerlinge van het Y- College. Zij is gericht tegen de heer G, rector van het Y- College, en de heer H, adjunct- unit-directeur van het Y- College.

Inhoud van de klacht:

B.X is leerlinge van het Y- College. In het eerste kwartaal van het schooljaar 2007/2008 bereikten klager steeds meer signalen dat het niet goed ging met zijn dochter. Vlak voor kerst heeft de heer H, aangeklaagde, aan klager medegedeeld dat hij het met B.X niet meer zag zitten en dat hij al een jaar lang tevergeefs bezig was greep te krijgen op haar. Desgevraagd antwoordde de heer H aan klager dat hij vond dat B.X na de kerstvakantie naar een andere school moest.

In eerst instantie heeft klager gevolg gegeven aan het advies van de heer H. De twee scholen die benaderd waren, wilden B.X evenwel niet plaatsten.

Na nieuwjaar 2008 kwam zonder daarover met klager overleg te hebben gevoerd de heer H met de Rebound op de proppen. De Rebound bleek te beschikken over een rapport van het Y- College, dat vol onjuistheden over B.X stond.

Klager had voordien nooit kennisgenomen van het rapport.

Klager acht de Rebound niet de juiste leeromgeving voor B.X. .

Na carnaval is B.X weer een dag teruggegaan naar het Y- College. Daags daarop heeft de heer H aan B.X de toegang tot de school ontzegd.

De houding van de heer H., daarin gesteund door de schoolleiding, geeft blijk van onjuiste pedagogische inzichten.

Het oordeel van de Commissie:

Met ingang van het schooljaar 2006/2007 is B.X. ingeschreven als leerlinge van het Y- College.

In het bewuste schooljaar werd een gebrek aan discipline geconstateerd bij B.X

In het schooljaar 2007/2008 escaleerde de situatie.

De gedragingen van B.X waren dusdanig dat schorsing in de rede had gelegen, maar om het werk van het schoolmaatschappelijk werk en Bureau Jeugdzorg niet te dwarsbomen is van het treffen van die maatregel afgezien.

De rapportvergadering van 26 november 2007 gaf van B.X' kansen een troosteloos beeld. De slotsom was dat zij lage cijfers scoorde en dat zij moeilijk tot niet te corrigeren was.

Er is toen zonder resultaat gezocht naar een andere school

In december is op initiatief van het Y- College gezocht naar wat de Rebound aan oplossingen kon bieden. Naar het oordeel van de heer H dreigde een ontsporing. B.X zelf en haar moeder stonden toen achter de keuze voor de Rebound.

In januari 2008 zou een intake gesprek bij de Rebound plaatsvinden. Dat is gevoerd in tegenwoordigheid van klager, bij wie B.X inmiddels was gaan inwonen.

Op 28 januari 2008 heeft het Y- College van de leerplichtambtenaar een bericht ontvangen dat B.X vanaf ongeveer 18 januari geen school meer had bezocht.

Duidelijk is geworden dat B.X, gegeven de problematiek waarin zij verkeerde, extra begeleiding nodig had. De heer H heeft aangegeven dat hij zich in dat verband de nodige moeite heeft getroost.

In december 2007 kwam de heer H tot de bevinding dat de mogelijkheden van het Y- College uitgeput waren.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het Y- College ten opzichte van B.X gehandeld zoals van een school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

Dat er sprake is geweest van een machtsspel is de Commissie niet gebleken.

De keuze voor de Rebound valt de heer H niet kwalijk te nemen. In de door het Y- College ervaren noodsituatie moest voor B.X een verantwoorde keuze worden gemaakt. Het Rebound traject werd gezien als een bijzondere vorm van leerlingenbegeleiding, die als tijdelijk bedoeld was.

De heer H heeft toegegeven dat hij in de haast die eind december 2007 geboden was, over het hoofd heeft gezien vooraf de rapportage voor de Rebound aan klager voor te leggen. Achteraf is klager aangeboden een andere rapportage op te stellen.

De Commissie acht daarmee in voldoende mate aan klager de gelegenheid geboden om aan diens bezwaren ten aanzien van de informatieverschaffing aan de Rebound tegemoet te komen.

Dat B.X na carnaval de toegang tot het Y- College is ontzegd, vindt haar oorzaak daarin dat zij toen nog steeds geacht werd het programma te volgen van de Rebound. Op het Y- College zelf had B.X in die tijd niets te zoeken.

Dat zij niet meer meedeed aan het programma van de Rebound, was haar eigen keuze, niet die van de Rebound.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

2008 Z-12 De school gebruikt onangepaste middelen om klager ertoe te bewegen om zijn zoon naar het speciaal onderwijs te sturen. Allochtone kinderen worden onevenredig vaak naar het speciaal onderwijs verwezen.

De klacht is afkomstig van de heer A, klager, vader van de minderjarige B, gewezen leerlinge van de basisschool C die door de Stichting D in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer E als directeur verbonden aan de basisschool C.

Inhoud van de klacht:

Klager heeft een aantal kinderen op de C school. B zat tot voor kort in groep 6a van die school. Aangeklaagde wilde in die tijd tegen de zin van klager B op een school voor speciaal onderwijs doen plaatsen. Aangeklaagde heeft daartoe klager onder druk gezet. Hij heeft klager zelfs bedreigd met tegen hem te treffen maatregelen, als hij niet zou meewerken.

Aangeklaagde heeft ook een Marokkaanse vrijwilliger ingezet om klager tot medewerking tot plaatsing te bewegen. Dat is bij klager thuis als beledigend ervaren. De druk was uiteindelijk zo groot dat klager akkoord gegaan is met de voorgestelde verandering van school.

Klager merkt nog op dat bij de keuze voor het speciaal onderwijs allochtone kinderen worden gediscrimineerd. Die worden sneller daarheen gestuurd dan autochtone kinderen.

Het oordeel van de Commissie:

B is een leerlinge die bijzondere begeleiding nodig heeft. De extra hulp kon echter niet voorkomen dat er een achterstand in leerprestaties is ontstaan.

Toen B in groep 6 zat, was haar onderwijsachterstand van B inmiddels zo opgelopen dat men op de C school tot de conclusie kwam dat het eind van de mogelijkheden was bereikt. Bovendien kwam B, doordat zij niet mee kon komen, ten opzichte van haar klasgenootjes geïsoleerd te staan

Op 9 november 2007 heeft aangeklaagde getracht klager te overtuigen van de noodzaak om voor B een school voor speciaal onderwijs te kiezen.

Toen duidelijk werd dat klager niet met het gedane voorstel akkoord ging, heeft aangeklaagde gezegd dat hij in dat geval genoodzaakt zou zijn om aangifte te doen bij het AMK. Door niet mee te werken aan plaatsing van B in het speciaal onderwijs zou klager haar namelijk de hoognodige zorg onthouden.

Om bij klager en zijn echtgenote draagvlak te verwerven voor een keuze voor het speciaal onderwijs heeft aangeklaagde op 14 december 2007 een vrijwilliger benaderd, die evenals klager van Marokkaanse afkomst is en die ten aanzien van het speciaal onderwijs kennis van zaken heeft. Aangeklaagde heeft de bewuste vrijwilliger verzocht om een bemiddelende rol te spelen.

Aangeklaagde heeft toen verzuimd vooraf klager om toestemming te vragen tot inschakeling van de vrijwilliger. Klager voelde zich daardoor overvallen.

Het contact met de vrijwilliger is bij gebrek aan instemming van klager beëindigd.

Op 29 februari 2008 was er een vervolgesprek met klager. Daarin heeft aangeklaagde aan klager zijn excuses aangeboden voor het niet vooraf vragen om zijn toestemming voor de inschakeling van de vrijwilliger.

Daarna heeft klager zich gewend tot de Permanente Commissie Leerlingenzorg (PCL).

De PCL kwam vervolgens tot de gevolgtrekking dat de C school aan B niet de juiste begeleiding kon geven. Op 10 april heeft zij een tijdelijke beschikking gegeven tot plaatsing op een school voor speciaal basisonderwijs. Sinds 13 mei 2008 zit B op een school voor speciaal basisonderwijs.

De Commissie stelt vast dat aangeklaagde met de beste bedoelingen voor B de schoolomgeving heeft gezocht die volgens hem voor haar de beste is. Hij heeft klager en zijn echtgenote in willen doen zien dat de C school niet de juiste begeleiding kon bieden en dat een school voor speciaal onderwijs betere vooruitzichten aan B bood. In eerste instantie stuitte dat bij klager op weerstanden. Aangeklaagde was daardoor genoodzaakt klager erop te blijven wijzen dat hij niet handelde in het belang van B. Dat vergde de nodige tact.

Naar het oordeel van de Commissie is daarbij de communicatie van aangeklaagde met klager en zijn echtgenote niet in alle opzichten correct geweest.

Dat op 9 november 2007 in het eerste gesprek waarin plaatsing op een school voor speciaal basisonderwijs aan de orde kwam, al een melding bij het AMK in het vooruitzicht werd gesteld, acht de Commissie niet passend, al wil zij daaraan niet de kwalificatie "bedreiging" verbinden.

Het zonder toestemming van klager inschakelen van een vrijwilliger, die hem moest overtuigen, vindt de Commissie evenmin gepast. Aangeklaagde heeft overigens daarvoor zijn excuses aangeboden aan klager.

De Commissie heeft geen feiten en omstandigheden vast kunnen stellen die wijzen op het maken van onderscheid in behandeling van kinderen op grond van hun etnische afkomst.

Voor zover de klacht erop doelt dat in de communicatie met klager misslagen zijn geweest, acht de Commissie de klacht gegrond. Voor het overige acht zij de klacht ongegrond.

2008 N-04 De ondoordachte agitatie van ouders tegen een leerkracht is niet goed aangepakt. De leerlingen hebben buiten medeweten van de ouders onder schooltijd over de bewuste leerkracht een opstel moeten schrijven. De kinderen zijn daardoor tot partij gemaakt in een arbeidsgeschil.

De klacht is ingediend door een aantal ouders van leerlingen van de X-school tegen het bestuur .

Inhoud van de klacht:

Op 7 februari 2008 kregen de ouders van de leerlingen van groep 8 een e-mail bericht van twee leden van de ouderraad naar aanleiding van een incident dat zich zou hebben voorgedaan in een les van de heer Y, een leerkracht.

Op 9 februari kregen dezelfde ouders wederom een bericht van twee leden van de ouderraad. Ditmaal werd verzocht om datgene wat men over de heer Y. wist, op papier te zetten. De ouderraad wilde voor een gesprek met het bestuur over de heer Y goed beslagen ten ijs komen.

Op 15 februari, voor de heer Y. een vrije dag, werd aan de leerlingen verzocht om een opstel te schrijven over wat hun bekend was van het bewuste incident van 7 februari. De ouders waren van het verzoek vooraf niet op de hoogte gesteld.

Op 18 februari werd namens het bestuur aan de ouders schriftelijk gemeld dat het niet verstandig was dat de heer Y. de eerstvolgende weken voor de klas zou komen te staan.

Op 7 maart is door het bestuur een brief gezonden aan alle ouders met daarin een toelichting op de schorsing van de heer Y.

In de ogen van klagers heeft het bestuur in een aantal opzichten fout gehandeld:

- a. Ten onrechte heeft het bestuur onvoldoende afstand genomen van de actie van de leden van de ouderraad. Van die actie ging op school een polariserende werking uit.
- b. Zonder toestemming van de ouders heeft het bestuur leerlingen materiaal laten aanleveren voor het dossier tegen de heer Y. De kinderen zijn daardoor ongewild instrument geworden in een arbeidsrechtelijk conflict met voor hen de nodige geestelijke belasting.
- c. De schorsingsprocedure zelf tegen de heer Y. kan de toets der kritiek niet doorstaan. De presentatie van de reden in de richting van de ouders, "leiding geven aan een onveilig pedagogisch klimaat" plaatst hem in een negatief daglicht

Oordeel van de Commissie:

In het ene deel van de klacht staat centraal of het bevoegd gezag in de communicatie met de ouders adequaat met de problematiek rondom de heer Y. is omgegaan.

In onvoldoende mate is vast komen te staan dat de reactie van het bevoegd gezag op de actie van de leden van de ouderraad onder ouders om informatie over de heer Y. te verkrijgen, polariserend heeft gewerkt. Het bevoegd gezag heeft de ouderraad kenbaar

gemaakt dat het de actie een ongelukkig initiatief vond. Het heeft het heft in eigen hand genomen. Het heeft zich bij het peilen van de gevoelens van de ouders actief opgesteld door zelf onder de ouders informatie over de heer Y. De bedoeling daarvan was om aan de onrust die was ontstaan, zoveel mogelijk een einde te maken.

Voor wat betreft de voorlichting aan de ouders over de schorsing van de heer Y weegt voor de Commissie zwaar dat het bevoegd gezag niet tot volledige informatieverschaffing mocht overgaan. Het privacygevoelige karakter van een arbeidsgeschil stond daaraan in de weg.

Voor zover de klacht betrekking heeft op de communicatie met de ouders over de problematiek die met het functioneren van de heer Y. samenhangt, verklaart de Commissie die ongegrond.

Het andere deel van de klacht betreft de vraag of het bevoegd gezag correct gehandeld heeft door leerlingen een opstel te laten schrijven over de heer Y.

De Commissie is van oordeel dat een bevoegd gezag ingeval van een arbeidsconflict met een werknemer terughoudend dient te zijn in het betrekken van buitenstaanders daarin. Dat geldt temeer, als die buitenstaanders minderjarige leerlingen zijn, die de draagwijdte van het verzoek om schriftelijke gegevens, niet kunnen overzien.

Een en ander klemmt temeer, daar ouders vooraf niet zijn gehoord.

De Commissie acht klacht ten aanzien van dit onderdeel gegrond.

2008 N-07 Leerling is na een schorsing en een time-out ten onrechte van school verwijderd. De handelwijze van de school heeft tot ernstige kritiek aanleiding gegeven.

De klacht is ingediend door de heer X, vader van de minderjarige G. X, gewezen leerling van de Y-school. Zij is gericht tegen mevrouw Z., directeur van de Y-school.

Inhoud van de klacht:

G.X is in 2005 op de Y-school gekomen. In december 2006 is bij hem pdd-nos vastgesteld. In juni 2007 heeft de Commissie voor de Indicatiestelling besloten dat G.X van 26 juni 2007 tot 1 augustus 2010 in aanmerking zou komen voor leerlinggebonden financiering en voor

andere bijzondere zorg. Hij zou daarmee de juiste begeleiding op Y-school kunnen krijgen.

Op 11 oktober 2007 is er tussen klager en de ambulante begeleider een introductiegesprek geweest. Het was toen de bedoeling dat er vlak na de herfstvakantie 2007 een plan van aanpak zou worden opgesteld in overleg met de ouders. Van een plan van aanpak is het echter niet gekomen.

Op 24 oktober 2007 heeft mevrouw Z aan X medegedeeld, dat zij G.X een time-out maatregel ging opleggen voor de duur van twee dagen. Op 26 oktober is die maatregel verlengd tot 30 oktober. Op die datum zou er een bijeenkomst zijn met daarbij aanwezig G.X' ouders, de leerplichtambtenaar en de intern begeleider.

Op die bijeenkomst hoorde klager dat er voor zijn zoon geen toekomst meer was op Y-school en dat een verwijdering van de rede lag. Mevrouw Z gaf daarbij aan dat er een aantal incidenten waarbij G.X betrokken was, daartoe aanleiding had gegeven.

Dat men voornemens was om het op een verwijdering van G.X aan te sturen blijkt uit de wijze waarop G.X van af 5 november tot de kerstvakantie les heeft gekregen. Hij werd in die periode drie ochtenden in de week, vrijwel afgezonderd, in een aparte kamer geplaatst om daar met een onderwijsassistente sommen te maken. Alleen aan het begin en aan het eind van de ochtend mocht hij in de klas zijn. Verder mocht G.X niet op school komen.

Kort voor de kerstvakantie van 2007/2008 heeft mevrouw Z aan klager medegedeeld dat G.X in het nieuwe jaar niet meer terug mocht keren naar Y-school.

Onder druk van de omstandigheden zijn klagers op zoek gegaan naar een andere school. Met behulp van de GGZ is er een reguliere basisschool gevonden die G.X tot de zomervakantie voor een proefperiode wilde plaatsen. Op 14 januari is hij begonnen op de nieuwe school.

Op de handelwijze van mevrouw Z valt het een en ander af te dingen:

Aan G.X zijn kansen onthouden die een plan van aanpak hem had kunnen bieden.

De maatregelen van time-out en schorsing zijn opgelegd zonder dat de school daarvoor een protocol kende.

De beperkingen die G.X vanaf 5 november zijn opgelegd, plaatsten hem in een negatieve uitzonderingspositie.

Het oordeel van de Commissie:

In oktober 2007 ervoer de Y-school ten opzichte van G.X een handelingsverlegenheid. Men vond het noodzakelijk dat een andere school voor hem gezocht zou worden.

De Y-school heeft naar het oordeel van de Commissie in redelijkheid tot die gevolgtrekking kunnen komen.

Wel vindt de Commissie dat bij het treffen van maatregelen die ertoe moeten leiden dat een leerling naar een andere school gaat, de nodige zorgvuldigheid in acht dient te worden genomen. Deze is niet in alle opzichten betracht.

In de eerste plaats gaat het de Commissie daarbij om de korte tijd die lag tussen het introductiegesprek van 11 oktober en de mededeling op 30 oktober dat er voor G.X geen plaats meer was op Y-school. Er is niet duidelijk gemaakt waarom op 30 oktober de situatie zodanig veranderd was, dat afgezien moest worden van het opstellen van het kort voordien in het vooruitzicht gestelde plan van aanpak.

Verder is de Commissie van oordeel de wijze waarop aan G.X vanaf 5 november les werd gegeven, niet strookt met wat van een goede school verwacht mag worden. Hij kon slechts drie dagdelen in afzondering met zijn schooltaken bezig zijn. Hij had verder geen toegang tot de lessen zoals de andere leerlingen.

De maatregel kwam bovendien feitelijk neer op een schorsing. Door die niet als zodanig te presenteren heeft de school klager de mogelijkheid ontnomen die maatregel ter toetsing aan de rechter voor te leggen.

Naar het oordeel van de Commissie zijn in het traject, voorafgaande aan het uitschrijven van G.X bij de Y-school de hierboven genoemde fouten gemaakt.

In zoverre acht de Commissie de klacht gegrond.

2008 N-09 A Aangeklaagde heeft zich in de richting van leerlinge gedragen op een wijze die grensoverschrijdend was. Hij heeft zich ten opzichte van haar schuldig gemaakt aan betasting en aanranding. Dat alles vond plaats tegen haar zin.

De klacht is ingediend door de heer en mevrouw X, ouders van de minderjarige A.B, leerlinge van het Y-college. Zij is ingediend tegen de heer Z, als gymleraar verbonden aan het Y-college.

De klacht houdt het volgende in:

In januari 2008 was Z de gymleraar van A.B. Op enig moment in die maand moest A.B na afloop van de gymles naar Z komen. Iedereen was inmiddels vertrokken. Aangeklaagde deelde toen aan A.B mee dat hij over haar had gedroomd. In die droom waren zij een spelletje aan het doen.

A.B moest toen bij hem op schoot gaan zitten. Z gaf haar toen een massage van tien minuten, eerst op de rug, vervolgens op de buik en de borsten.

Dergelijke scènes hebben zich tweemaal later herhaald.
Hij gaf te kennen buiten schooltijd een afspraak te willen maken bij het zwembad.
Daarvan wilde A.B niets weten. Daarna ontweek zij hem zoveel mogelijk.
heeft Z enkele keren getracht A.B thuis telefonisch te benaderen

Het oordeel van de Commissie:

Z heeft datgene wat tegen hem aan gedragingen is ingebracht ontkend. Hij heeft de gebeurtenissen geschetst, zoals die volgens hem hebben plaatsgevonden.

Z heeft aangegeven dat hij in januari 2008 al een aantal maanden de indruk had dat A.B verliefd op hem was. Het begon steeds hinderlijker over te komen. Hij voelde zich toen geroepen om A.B daarop aan te spreken. Hij heeft toen twee keer A.B buiten aanwezigheid van derden gezegd dat hij van dergelijke uitingen niet gediend was. Van lichamelijk contact is bij die gelegenheden geen sprake geweest.

Met het telefonisch contact heeft Z niets anders beoogd dan het beëindigen van de voor hem hinderlijke blijken van verliefdheid.

Z heeft verklaard zich te realiseren dat hij beter het contact via de mentor en/of de teamleider had kunnen doen lopen.

Door te handelen als hij deed, heeft hij gelegenheid gegeven tot de geruchtvorming waar hij later het slachtoffer van geworden is.

De gedragingen die Z worden verweten zijn voor de Commissie in onvoldoende mate vast komen te staan. De versies van wat is voorgevallen zijn voor wat betreft de wezenlijke punten dermate uiteenlopend, dat geen eenduidig beeld is ontstaan voor de Commissie. De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

Aanbeveling:

Z is, nadat deze en een andere tegen hem ingediende klacht ter kennis van de schooldirectie waren gebracht in maart 2008, bij wijze van ordemaatregel geschorst.

Tijdens de zitting op 19 juni 2008 was de schorsing nog niet afgelopen. Z had van zijn werkgever een voortvarender optreden mogen verwachten voor wat betreft het zoeken naar wat er van de tegen hem ingebrachte beschuldigingen vast kon komen te staan.

De Commissie adviseert dat in situaties waarin tegen een werknemer ernstige beschuldigingen worden ingebracht, de schoolorganisatie zelf zich de nodige moeite getroost om te achterhalen wat de ware toedracht is geweest.

2008 Z-13 Aangeklaagden hebben de op hen rustende zorgplicht geschonden. Zij hebben niet voorkomen dat de dochtertjes van klagers het slachtoffer zijn geworden van ontucht/misbruik. Toezicht is achterwege gebleven. Adequate maatregelen om de ontucht/het misbruik tegen te gaan werden niet genomen. Signalen van ouders werden gebagatelliseerd.

De klacht is afkomstig van drie ouderparen die in het schooljaar 2006/2007 kinderen op de Y-basisschool hadden, meisjes, toen in leeftijd variërend van vier tot zes jaar. De klacht is gericht tegen het bestuur, de bovenschools directeur en enkele leerkrachten, destijds werkzaam op de Y-basisschool.

Inhoud van de klacht:

De dochtertjes van klagers, respectievelijk N, E en G zaten in het schooljaar 2006/2007 op de Y-basisschool. In dat schooljaar zijn zij het slachtoffer geworden van seksueel misbruik van één of meer medeleerlingetjes.

Klagers kunnen een aantal gebeurtenissen noemen.

Misbruik van N:

Op 26 maart constateerde de moeder van N dat er zand in haar onderbroek zat. N vertelde dat een klasgenoot op het schoolplein haar broek naar beneden had getrokken en zand tussen haar billen had gegooid. Zij werd gedwongen om met ontkleed onderlichaam in de zandbak te zitten.

Diezelfde avond hebben klagers het incident onder de aandacht gebracht van de leerkracht. Zij verklaarde dat het jongetje daarop inmiddels was aangesproken. In de toekomst zou op hem worden gelet.

Op 30 maart 2007 kwam N volledig in paniek uit school. Ze vertelde dat de jongen haar opnieuw had misbruikt. Hij zou blaadjes in haar vagina hebben geduwd, waarna hij op haar geslachtsdeel had gespuwd. N's moeder heeft haar toen onderzocht en daarbij ontdekt dat er restjes van blaadjes in N's vagina zaten.

Op 2 april 2007 hebben N's ouders wederom een gesprek gehad met de leerkracht. Zij hebben haar dringend onder de aandacht gebracht dat zij maatregelen verlangden in verband met de veiligheid van N. Enkele dagen daarna deelde de leerkracht mee dat er maatregelen waren getroffen. De jongen mocht niet meer alleen naar het toilet en hij zou bij het buitenspelen voortdurend in de gaten worden gehouden.

Helaas is die toezegging niet nagekomen. Op 6 april 2007 is N wederom het slachtoffer geworden van ernstig misbruik. Het jongetje heeft toen de broek van N op het schoolplein weer uitgetrokken. Terwijl twee andere leerlingen N vasthielden, heeft de jongen stokjes, zand en blaadjes in haar vagina ingebracht. Er stonden meer kinderen bij. N heeft zich losgerukt en is vervolgens naakt het schoolgebouw in gierend.

Misbruik van E:

Op dinsdag 10 april 2007 kwam E thuis van school. Toen haar moeder de slaapkamer binnenkwam, was E haar vagina aan het bekijken. Haar moeder stelde vast dat er kleine zwarte stukjes in haar vagina zaten.

Later vertelde E, dat jongens op school veel kinderen pijn deden, dat zij kwamen kijken als E op het toilet zat en dat een jongen met een stokje in E's anus had geprikt.

Misbruik van G:

G heeft niet zelf verteld misbruikt te zijn. Haar ouders hebben wel aanwijzingen die erop duiden dat zij door een jongen misbruikt is.

De signalen deden zich voor vanaf februari tot ongeveer april 2007. G plaste toen regelmatig in haar broek en in haar bed. Daarbij had ze last van nachtmerries, verlatingsangst en overgevoeligheid. Bovendien klaagde zij erover dat haar vagina pijn deed. Haar ouders constateerden dat haar geslachtsdelen rood en beschadigd waren. Zij hadden geen idee wat de oorzaak kon zijn, totdat zij vernamen van wat zich op de Y-basisschool voordeed.

Klagers verwijten aangeklaagden dat door hun nalatigheid de meisjes het slachtoffer zijn geworden van seksueel geweld. Toen het misbruik aan het licht kwam hebben zij geen adequate maatregelen getroffen om het misbruik te stoppen.

Klagers zijn van oordeel dat de leerkrachten van de Y-basisschool tekort zijn geschoten in hun toezicht.

In december 2006 al was er een incident waarbij het hoofdadertje was betrokken. Een jongetje was toen gedwongen allerlei seksuele handelingen te ondergaan. Dat had de school alert moeten maken op het gedrag van het jongetje.

Er zijn naar aanleiding van het incident echter geen maatregelen getroffen, want op 26 maart 2007 is N misbruikt door de bewuste medeleerling. Dat lag kennelijk in de lijn der verwachting. De melding daarvan aan de leerkracht heeft niet tot afdoende maatregelen geleid. Omstreeks die tijd heeft ook het misbruik van E plaatsgevonden. Dat heeft evenmin tot het treffen van maatregelen geleid.

Het had op de weg van de school gelegen om voldoende toezicht uit te oefenen. Daarin is zij tekort geschoten, zelfs in de tijd waarin het grensoverschrijdende gedrag van de bewuste medeleerling al op school bekend was. Klagers hebben zich niet serieus genomen gevoeld.

Nadat het misbruik in kaart was gebracht, zijn klagers evenmin serieus genomen. Stelselmatig zijn hun verhalen gebagatelliseerd.

Op 19 april 2007 was er een informatieavond op school naar aanleiding van berichten in de pers over de zaak. De verhalen van de kinderen werden toen ernstig gebagatelliseerd. De betrokken ouders werden neergezet als sensatiezoekers. De bovenschools directeur omschreef de gebeurtenissen als "een seksuele ontdekkingsreis voor de kleuters", waarmee de zaak werd neergezet als een onbeduidend incident.

Om de zaak niet verder te doen escaleren zijn de ouders van N desgevraagd de zaal uitgegaan.

Op vragen aangaande mogelijke maatregelen die zouden worden getroffen, werd ontwijkend gereageerd.

Op 1 mei 2007 heeft de bovenschools directeur de ouders van N bezocht. Tot grote verbazing van klagers stelde hij zich toen op het standpunt dat de hele zaak de schuld was van de ouders zelf. Hij stelde voor om N te plaatsen op een school voor speciaal onderwijs.

Op 24 mei 2007 was er weer een ouderavond. Daar werden klagers wederom neergezet als sensatiezoekers.

Het oordeel van de Commissie:

Voor de Commissie is een aantal feiten en omstandigheden vast komen te staan:

In december 2006 heeft een medeleerlingetje zich schuldig gemaakt aan seksueel grensoverschrijdend gedrag ten opzichte van een ander jongetje. Het is daarop aangesproken. Toen er na december 2006 geen ander seksueel afwijkend gedrag werd geconstateerd, was er voor de school geen reden op om het desbetreffende jongetje extra in de gaten te houden.

In maart 2007 is N op het schoolplein tweemaal onderworpen geweest aan ongewenste seksuele handelingen van dezelfde leerling die zich in december 2006 grensoverschrijdend had gedragen. Leerkrachten hebben dat gesignaleerd en hebben de desbetreffende leerling te kennen gegeven dat wat hij deed, niet mocht. Hij is toen ook naar binnen gestuurd.

Niet uitgesloten is dat N ook in april 2007 zich ongewenste seksuele handelingen heeft moeten laten welgevalen van hetzelfde jongetje. Het dossier bevat echter onvoldoende aanwijzingen om dat laatste in voldoende mate voor de Commissie te doen vaststaan.

Dat de dochtertjes van de andere klagers ook het slachtoffer zijn geworden van seksueel grensoverschrijdend gedrag van een of meer medeleerlingetjes is voor de Commissie niet vast komen te staan.

Overigens geeft de Commissie de handelingen waarvan de jongetjes worden beschuldigd, een andere lading dan in de klacht wordt gedaan. Als bij jonge kinderen sprake is van doorgesloten seksueel gedrag, spreekt men niet van 'ontucht' of 'misbruik'. Dergelijke begrippen worden gehanteerd, wanneer handelingen van volwassenen ongewenst seksueel gedrag opleveren.

Tegen die achtergrond is het de vraag of de school zich voldoende moeite heeft getroost om te voorkomen dat de veiligheid van N en mogelijk van andere leerlingen werd bedreigd.

Er was op de bewuste dagen tenminste één surveillant op het schoolplein.

Naar het oordeel van de Commissie is de Y- basisschool gelet op genoemde feiten en omstandigheden niet in ernstige mate verwijtbaar tekortgeschoten in haar zorgplicht ten opzichte van de leerlingen. Honderd procent zekerheid ter bescherming van de

veiligheid van haar leerlingen kan een school niet bieden. Waar grensoverschrijdend gedrag werd geconstateerd, werd de desbetreffende leerling daarop aangesproken en gestraft.

De bovenschools directeur heeft ter zitting verklaard dat het toezicht op het schoolplein goed was, maar dat het beter had gekund.

De Commissie is van oordeel dat de Y- basisschool, gemeten aan wat van een school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden, niet tekort is geschoten.

Vervolgens is de vraag aan de orde of de wijze waarop het bevoegd gezag met de klachten is omgegaan als bagatelliseren beschouwd dient te worden.

Aangeklaagden hebben naar voren gebracht dat het bestuur naar aanleiding van de klachten en de beroering die daardoor was ontstaan maatregelen heeft getroffen: De GGD is ingeschakeld ter ondersteuning en begeleiding. Er is een crisisteam gevormd.

Voor de ouders van de klassen 1 en 2 van de Y- basisschool zijn twee informatieavonden georganiseerd.

De bovenschools directeur is bij de ouders van N thuis geweest. Hij heeft bij die gelegenheid voorgesteld om voor N een beroep te doen op de leerlinggebonden financiering, gelet op de hartkwaal waaraan het meisje lijdt en de daardoor nodige bijzondere begeleiding. Plaatsing op een school voor speciaal onderwijs hoefde daar niet noodzakelijkerwijs uit voort te vloeien.

De suggestie had niets te maken met een mogelijke verplaatsing van de schuldvraag.

De bovenschools directeur heeft tijdens zijn bezoek namens het bestuur toegezegd de kosten van de door de ouders van N ingeschakelde orthopedagoog te vergoeden.

Bij brief van 16 mei 2007 heeft de bovenschools directeur aan de ouders van N een brief gestuurd, waarin de hoofdpunten van het gesprek met hen werden genoemd. Daarmee heeft hij de gelegenheid gegeven te reageren.

Er is een voorstel gedaan om door middel van mediation de gemoederen tot bedaren te brengen. Dit voorstel is door klagers afgewezen.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het bevoegd gezag alles gedaan om haar eigen optreden ter discussie te stellen teneinde daarmee de rust op de school te doen wederkeren. Zij heeft daarmee gehandeld zoals van een school in de gegeven omstandigheden in redelijkheid verwacht kan worden. Van bagatelliseren van de problematiek is naar het oordeel van de

Commissie geen sprake geweest.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

2008 N-14a Het tegemoetkomend optreden tegenover de biologische vader van L laat zich kenschetsen als ongewenste inmenging in de privé-situatie van klagster. Aan de vader wordt contact met L toegestaan, waar klagster vooraf niet van op de hoogte is gesteld en dat bovendien strijdig is met gemaakte afspraken. De school wakkert daarmee een conflictueuze situatie aan.

De klacht is ingediend door mevrouw K, klagster, moeder van de minderjarige L1, gewezen leerling van basisschool S, die door de Stichting B in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer A1, directeur van de basisschool S, en mevrouw A2, ten tijde van het indienen van de klacht als leerkracht verbonden aan de basisschool S

De inhoud van de klacht:

Klaagster is de moeder van L, geboren op 19 juli 2003. Klaagster is met het eenhoofdig gezag belast. Tussen de ouders heeft nooit een gezamenlijk gezinsleven bestaan. L is de eerste vier jaar van zijn leven opgegroeid zonder vader in zijn leven. Sinds augustus 2007 bestaat er een omgangsregeling, op grond waarvan L eens in de veertien dagen een weekeinde bij vader doorbrengt.

Het optreden van vader ten opzichte van klaagster in relatie tot de omgangsregeling is intimiderend. Het heeft een sterk negatieve invloed op het gezinsleven van klaagster. Klaagster heeft ter bescherming van de veiligheid van L en die van haarzelf meermalen aangifte gedaan bij de politie.

Aangeklaagden waren in het schooljaar 2007/2008 op de hoogte gebracht van de situatie en van de spanningen die vader met zijn optreden veroorzaakte.

Zij hebben echter niet de terughoudendheid tegenover vader in acht genomen die klaagster mocht verwachten.

Er waren met klaagster namelijk duidelijke afspraken gemaakt: Het contact met vader zou zich beperken tot het tienminutengesprek. In het gesprek zou men uitsluitend informatie verstrekken over L's schoolprestaties. Bezoeken van vader tijdens schooltijd zouden niet plaats mogen vinden.

Mevrouw A2 had toegezegd dat, als vader om informatie zou vragen, zij de vraagstelling en de mogelijke reactie daarop eerst aan klaagster zou voorleggen.

Er zou van L een zorgdossier worden aangelegd. Daarin zouden ook de reacties van L na een omgangsweekeind met vader worden genoteerd. Klaagster is in haar verwachtingen die de school bij haar had gewekt, ernstig teleurgesteld.

Mevrouw A2 handelt bewust in strijd met de afspraken die met klaagster gemaakt zijn. Zij heeft geruime tijd buiten medeweten van klaagster e-mail contact over L met vader onderhouden. Zij weigert de inhoud van de berichtgeving aan klaagster bekend te maken.

Het zorgdossier dat over L is aangelegd, wordt wel met vader, maar niet met Klaagster besproken.

de informatieverstrekking aan vader gaat verder dan oorspronkelijk met klaagster was afgesproken. Vader is toegelaten tot de paasviering van de groep van L.

Mevrouw A2 heeft L de verplichting opgelegd dat hij vader moet aanspreken met "papa".

Het optreden van aangeklaagden heeft klaagster ertoe gebracht voor L een andere school te kiezen.

Het oordeel van de Commissie:

Voor de Commissie is in voldoende mate vast komen te staan dat de verhouding tussen klaagster en de vader van L vergaand verstoord is. Van de school vereist dat een behoedzaam manoeuvreren. Het belang van het kind moet daarbij voorop staan.

Ter beoordeling van de Commissie is, of de handelingen van aangeklaagden waarvan de klacht melding maakt, de toets der zorgvuldigheid kan doorstaan.

Voor wat betreft het optreden tegenover de moeder van klaagster heeft mevrouw A2 aangevoerd dat zij, gegeven de gespannen verhouding met L's vader, uitsluitend heeft willen communiceren met klaagster en niet met haar moeder. In het bewaren van afstand ten opzichte van de directe familie van klaagster zag zij een mogelijkheid om niet zelf onnodig bij de conflicten betrokken te worden.

Voor zover de klacht inhoudt dat mevrouw A2 geen contact heeft willen hebben met de moeder van klaagster, verklaart de Commissie die ongegrond.

Uit wat ter zitting is verklaard, is de Commissie gebleken dat mevrouw A2 met de vader e-mail contact heeft gehad dat verder ging dan alleen de schoolvorderingen van L. Ook is in dat verband naar voren gekomen dat de vader geruime tijd bij de paasviering heeft gezeten. Daarmee is verder aan vader tegemoetgekomen dan met klaagster afgesproken was en ook verder dan de schoolgids in dergelijke gevallen als beleidslijn weergeeft.

Weliswaar kan mevrouw A2 valide redenen hebben gehad om het voor L noodzakelijk te vinden dat er meer contact was tussen zijn vader en hem dan was afgesproken, maar dan had het op haar weg gelegen om daarover met klaagster te communiceren.

Naar het oordeel van de Commissie kan klagster aangeklaagden terecht verwijten dat met haar vooraf geen overleg is gevoerd over het herzien van het contact tussen de school en L's vader en het dienovereenkomstig handelen. Op dat punt verklaart de Commissie de klacht gegrond.

Kennelijk noemde L zijn vader op enig moment "papa" in plaats van "meneer". De Commissie is niet duidelijk geworden, of mevrouw A2 bij die wijziging van de aanspreekvorm een actieve rol heeft gespeeld. De Commissie verklaart te dezen aanzien de klacht ongegrond.

2008 Z-20 De bejegening die L op de basisschool S heeft ondervonden is ondoordacht en onzorgvuldig te noemen.

Klagster en haar echtgenoot zijn mochten bij het begin van een procedure tot verwijdering van L alleen maar luisteren en geen commentaar geven. Bij het gesprek was zelfs een wijkagent aanwezig.

De Basisschool S wil nu ook niet meer verder met het zusje van L, hoewel zij niets kwaads heeft gedaan.

De klacht is afkomstig van mevrouw K, moeder van de minderjarige L, gewezen leerling van de Basisschool S die door de Stichting B wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer A1, mevrouw A2 en de heer A3 als directeur, intern begeleider en regiodirecteur verbonden aan de Basisschool S.

De inhoud van de klacht:

Bij brief van 9 april 2008 heeft Stichting B aan klagster en haar echtgenoot medegedeeld dat er een procedure begonnen zal worden om L te verwijderen van de school.

De procedure tot verwijdering heeft zich gekenmerkt door onberadenheid en onzorgvuldigheid. Klagster en haar echtgenoot mochten tijdens het gesprek met hen dat aan de verwijdering vooraf zou gaan, niets in het midden brengen. Er was zelfs een wijkagent in uniform bij dat gesprek aanwezig.

Klagster en haar echtgenoot vinden het besluit tot verwijdering onjuist. L is in 2003 op de Basisschool S gekomen. Zijn ouders zijn door de achtereenvolgende schooldirecteuren nooit op de hoogte gesteld van gedragingen van L die tot verontrusting aanleiding konden geven. Zij zijn pas op zijn gedragsproblemen attent gemaakt, toen er een nieuwe directeur op de basisschool S was benoemd, de heer A1.

Namens de basisschool S is aangegeven dat men ook het zusje van L niet meer op school wil hebben. Klagster vindt dat niet terecht. Het zusje valt niets te verwijten.

Het oordeel van de Commissie

L, geboren op 4 januari 1999, is in 2003 op de basisschool S gekomen. Aangeklaagden hebben aangevoerd dat L in het begin al blijk gaf van brutaal gedrag en dat hij sloeg en schopte. De school heeft enkele malen reden gezien om klagster te wijzen op gedragingen van L die tot verontrusting leidden. L's ouders zijn in juni 2005 uitgenodigd voor een gesprek met daarbij aanwezig een psycholoog en de intern begeleider.

De basisschool S heeft in december 2007 voor L in overleg met zijn vader ambulante begeleiding ingeschakeld. Dat leverde naar het oordeel van de school onvoldoende resultaat op.

Het agressieve gedrag van L ging zover dat op 15 januari 2008 aan zijn ouders is medegedeeld dat hij een gevaar voor hemzelf en voor de omgeving opleverde.

Op 21 januari 2008 heeft de school aan L's vader aangegeven dat de grenzen van het toelaatbare waren bereikt en dat aan L's handelen paal en perk zou worden gesteld. Gesuggereerd is toen dat L beter op zijn plaats zou zijn in het speciaal basisonderwijs.

Toen op 18 februari 2008 na een incident aan L werd gezegd dat hij niet meer terug mocht naar de klas, reageerde hij agressief tegen de heer A1 en mevrouw A2.

De heer A1 heeft daarvan L's ouders in kennis gesteld. Zij zijn daarna op school gekomen. Aangeklaagden hebben toen het optreden van klaagster en dat van haar echtgenoot als dreigend ervaren.

De heer A1 heeft de politie in kennis gesteld van het gebeuren op die dag.

Op 20 februari 2008 zijn L's ouders op school genodigd voor een gesprek naar aanleiding van de incidenten die 18 februari hadden plaatsgevonden. De wijkagent was daarbij ook aanwezig. De bedoeling van diens aanwezigheid was dat een escalatie zou worden voorkomen. Het bewuste gesprek heeft niet langer dan enkele minuten geduurd. De school had ervoor gekozen dat het gesprek zich zou beperken tot het doen van mededelingen over wat zij ten aanzien van L van plan was. Zijn ouders gingen met die opzet niet akkoord en zijn toen vertrokken.

Op 22 februari 2008 is aan L's ouders bij brief een verbod opgelegd om de school en het terrein van de school te betreden. Er is hun toen ook schriftelijk medegedeeld dat begonnen zou worden met een procedure tot verwijdering van L. en dat hij vanaf 25 februari niet meer op de basisschool S mocht vertoeven.

Redenen die Stichting B voor de verwijdering aanvoerde waren gelegen in de veiligheid van hemzelf en van anderen en in de handelingsverlegenheid waarin de school zich ten opzichte van L was komen te bevinden.

Nadien heeft L onder begeleiding gestaan van het bureau Herstart. Gedurende die periode heeft hij onderwijs gevolgd op de school voor speciaal basisonderwijs. De commissie voor de indicatiestelling beraadt zich thans op definitieve plaatsing van L op die school.

De Commissie beziet de klacht tegen deze achtergrond.

Het eerste onderdeel van de klacht betreft de gestelde onberadenheid en onzorgvuldigheid in het optreden van aangeklaagden. De tegen L getroffen maatregelen, waaronder de schorsingen en het besluit tot verwijdering zouden klaagster en haar echtgenoot overvallen hebben.

Stichting B heeft in haar verweerschrift aangevoerd dat de basisschool S al in 2003 en in 2004 aan klaagster heeft aangegeven dat er bij L sprake was van koppigheid en drift, waarbij hij ook wel eens sloeg. De jaren daarna heeft de school naar aanleiding van incidenten, die steeds ernstiger werden, herhaalde malen gepoogd aan de ouders van L duidelijk te maken dat diens gedrag grote verontrusting wekte.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de basisschool S zich voldoende moeite getroost om aan L's ouders inzicht te bieden in de problemen die L had en om steun te vinden voor haar beleid ten aanzien van diens begeleiding. Pas toen de veiligheid van andere leerlingen ernstig werd bedreigd en hun ouders dreigden hun kind van de school te halen, is overgegaan tot het hanteren van de schorsingsmaatregel en het uiteindelijk overgaan tot een verwijdering.

De basisschool S heeft in redelijkheid haar maatregelen tegen L kunnen nemen.

Waar de klacht aangeklaagden verwijt dat zij ten aanzien van het voornemen tot verwijdering van L onvoldoende zorgvuldig en ontijdig te werk zijn gegaan, verklaart de Commissie die ongegrond.

Het tweede onderdeel van de klacht betreft de opzet voor het gesprek op 20 februari 2008. Klaagster en haar echtgenoot bleken daarin niets te mogen zeggen, terwijl bovendien daarbij de wijkagent in uniform aanwezig was. L's gedrag op 18 februari was de aanleiding voor dat gesprek.

De Commissie volgt klaagster in die zin dat een bijeenkomst waar zij alleen maar mededelingen kunnen aanhoren, niet te beschouwen is als een gesprek. Namens de

basisschool S had beter vooraf aan L's ouders medegedeeld kunnen worden dat hun rol die van toehoorder zou zijn.

Voor wat betreft de aanwezigheid van een geüniformeerde gezagsdrager tijdens het gesprek is de Commissie van oordeel dat daarvan een beklemming kan uitgaan die het doel van de ordehandhaving overschrijdt. Te overwegen ware geweest een niet-geüniformeerd persoon bij het gesprek aanwezig te doen zijn.

Voor zover met de klacht wordt bedoeld op de aard en de inrichting van het gesprek op 20 februari 2008, verklaart de Commissie die gegrond.

In de klacht wordt ook aangevoerd dat klaagster en haar echtgenoot voor de komst in 2006 van de heer A1 als directeur nooit signalen hadden ontvangen dat het niet goed zou gaan met L.

De Commissie acht de inhoud van dit onderdeel, gelet op wat blijkt het verweerschrift door Stichting B aan signalen aan L's ouders is afgegeven in de jaren 2003-2007, onjuist. Ook voordat de heer A1 directeur was, zijn klaagster en haar echtgenoot attent gemaakt op gedragsproblemen van L. De problemen waren ook voor 2006 soms dermate ernstig dat zij reden waren om de ouders uit te nodigen om op de basisschool S over de problemen te komen praten.

Aangeklaagden hebben aannemelijk kunnen maken dat de basisschool S wel degelijk voor de komst van de heer A1 klaagster en haar echtgenoot hebben gewezen op zorgen die men over L's gedrag had.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Weer een ander onderdeel van de klacht behelst dat aangeklaagden ook niet meer verder willen met het zusje van L, het dochtertje van klaagster en haar echtgenoot, dat nu nog op de basisschool S zit.

Voor de Commissie is niet aangetoond dat er bij aangeklaagden een absolute onwil bestaat om aan de ouders tegemoet te komen ter wille van hun dochtertje. Aangeklaagden hebben aangegeven dat voor het tien-minutengesprek van 21 maart 2008 een ontheffing van het perceelverbod was gegeven en dat in de toekomst wederom van het verbod afgeweken kan worden. Er bestaat bij de school kennelijk enige bereidheid om de gevolgen van de maatregelen tegen L niet alle in het nadeel van het zusje van L te laten werken.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

De aanbeveling:

De Commissie adviseert Stichting B te bewerkstelligen dat de directie van de school in overleg gaat met klaagster en haar echtgenoot over de wijze waarop het met hun dochtertje verder moet.

Er moet naar gestreefd worden dat zolang het zusje van L op de school zit, zij niet het idee heeft dat haar ouders in een positie verkeren die zich negatief van die van andere ouders onderscheidt.

Daartoe moeten de verhoudingen zoveel mogelijk worden genormaliseerd.

2008 N-13 Aangeklaagde heeft de integriteit van klaagster aangetast door met een leerling over seks te spreken met daarbij klaagster in de hoofdrol. Hij insinueerde daarbij dat die leerling op klaagster masturbeert. Hij heeft er blijk van gegeven klaagsters gezag niet te erkennen. Aangeklaagde heeft klaagster beschuldigd van laster. Hij heeft verbale agressie jegens klaagster getoond.

De klacht is afkomstig van mevrouw K, als docente verbonden aan het C College die door de Stichting B in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer A als docent verbonden aan het C College,

Inhoud van de klacht:

Klaagster is docente en vanaf augustus 2005 tevens coördinator van de onderbouw. Door haar coördinatorschap fungeert klaagster als leidinggevende van aangeklaagde.

Op 8 september 2006 kwam aangeklaagde de docentenruimte binnenlopen. Hij zei bij die gelegenheid dat hij een oud-leerling had ontmoet, met wie hij over klaagster had gesproken. Hij vond het nodig om te zeggen dat de leerling het nog steeds op haar deed. Daarbij werd kennelijk geïnsinueerd dat het ging om masturbatie.

Klaagster wenst niet op een dergelijke manier door een collega benaderd te worden.

In oktober 2006 kwam aangeklaagde het kantoor binnen, waar klaagster en de sectordirecteur, zaten te praten. Aangeklaagde liet zich daarbij uit over de kwaliteit van zijn rooster. Hij maakte daarbij een collega zwart om daarmee zijn eigen rooster te verbeteren.

Navraag bij de betrokken collega door klaagster leverde op dat die boos werd op aangeklaagde, omdat hij achter haar rug om allerlei dingen had verteld om er zelf beter van te worden.

Toen aangeklaagde van die boosheid vernam, werd hij vervolgens boos op klaagster. Hij haalde haar voor de klas vandaan en beschuldigde haar van roddelen en bemoeizucht. Aangeklaagde deed dit nog wel in het bijzijn van leerlingen.

Aangeklaagde volgde instructies van klaagster om proefwerken tijdig aan leerlingen terug te geven niet op. Hij verklaarde dergelijke aanwijzingen slechts aan te zullen nemen, als die afkomstig zijn van hogergeplaatsten binnen de organisatie.

Aangeklaagde bagatelliseert zijn eigen foute handelen. Wat kwaad overkomt, is nooit door hem als zodanig bedoeld. Anderen hebben het altijd verkeerd begrepen.

Het oordeel van de Commissie:

Aangeklaagde heeft de meeste tegen hem ingebrachte beschuldigingen gemotiveerd weersproken. Met name is hij daarbij ingegaan op de uitlatingen die hij op 8 september 2006 tegenover klaagster zou hebben gedaan na zijn ontmoeting met de oud-leerling.

Bij gebrek aan eenduidigheid in de afgelegde verklaringen is voor de Commissie niet vast komen te staan dat aangeklaagde zich in de richting van klaagster schuldig heeft gemaakt aan verbale ongewenste intimiteiten.

Evenmin is in voldoende mate vast komen te staan dat klager zich ontoelaatbaar agressief heeft uitgelaten in de richting van klaagster.

Voor de Commissie is ook niet in voldoende mate vast komen te staan dat het optreden van aangeklaagde zich te allen tijde kenmerkt door het niet erkennen van het gezag van klaagster.

Voor zover de klacht op verbale ongewenste intimiteiten, agressie en gezagsmiskening in de richting van klaagster doelt, verklaart de Commissie die daarom ongegrond.

Onvoldoende weersproken is evenwel het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat aangeklaagde klaagster in het bijzijn van leerlingen heeft aangesproken op wat hij als minder juist in haar handelwijze beschouwde.

Een dergelijk handelen valt naar het oordeel van de Commissie te typeren als aantasting van klaagsters professionele integriteit. Voor de Commissie is in voldoende mate vast komen te staan dat aangeklaagde zich daaraan schuldig heeft gemaakt.

Voor zover de klacht betrekking heeft op het handelen van aangeklaagde, waar dat gekenschetst kan worden als het aantasten van klaagsters professionele integriteit, verklaart de Commissie die om die reden gegrond.

Aanbevelingen:

De Commissie beveelt de Stichting B aan dat zij een regeling opstelt ter interne behandeling van klachten die aan alle betrokkenen in procedurele zin recht doet. Met

name dient daarin de toepassing van het beginsel van hoor en wederhoor te worden gegarandeerd.

Een bijzonder aandachtspunt in dit verband is dat er per school minimaal twee externe vertrouwenspersonen worden aangesteld.

2008 Z-33 Bij de groepsindeling voor het schooljaar 2008/2009 is in afwijking van andere schooljaren geen rekening gehouden met voorkeuren van de leerlingen. L is welbewust in een groep geplaatst waarin hij geen enkel vriendje had. Het besluit is ondanks aandringen van klager niet herzien.

De klacht is afkomstig van de heer K, klager, vader van de minderjarige L, gewezen leerling van de basisschool S die door de Stichting B in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer A als directeur verbonden aan de basisschool S.

De inhoud van de klacht:

Bij de groepsindeling voor het nieuwe schooljaar werd normaliter altijd gevraagd aan de leerlingen bij wie men graag in de klas wilde komen. Bij de indeling voor het schooljaar 2008/2009 bleek opeens van die lijn te zijn afgeweken. Voor L had dat verstrekkende gevolgen. Hij was in een andere groep geplaatst dan zijn drie vriendjes. L was door het genomen besluit volledig van de kaart geraakt. Hij is erg gevoelig in dit soort kwesties, hetgeen men op school weet.

Klager en zijn echtgenote hebben aan aangeklaagde verzocht om overplaatsing naar de andere groep 7, namelijk die waarin zijn vriendjes zaten. Zij vonden dat L niet geheel verstoken mocht zijn van een minimum aan wat hij aan oude contacten had.

Aangeklaagde bleek echter niet aanspreekbaar op wat de gevolgen waren van het besluit voor L. Hij voerde ondermeer aan dat de groep nadelig zou worden beïnvloed door een overplaatsing alsnog van L. Op het argument van klager dat hij thuis problemen met L verwachtte tengevolge van de voorgenomen plaatsing werd gereageerd met: "Wij zijn alleen verantwoordelijk voor wat op school gebeurt."

Met de plaatsing van L en het tegen beter weten in vasthouden daaraan handelt de school naar willekeur. Er wordt geen rekening gehouden met de verantwoordelijkheid van ouders jegens hun kinderen.

In het laatste gesprek dat klager en zijn echtgenote op basisschool S hadden, op 7 juli 2008, gaf aangeklaagde aan dat de school bij haar standpunt bleef. Dat was reden om L op een andere school te plaatsen.

Het oordeel van de Commissie:

Aangeklaagde heeft aangevoerd dat aan de groepsindeling een beleid ten grondslag ligt, waarbij zowel rekening gehouden is met het groepsbelang als ook met het belang van de leerlingen afzonderlijk. Niet altijd kan bij de besluitvorming met iedere wens rekening worden gehouden.

In dat beleid is met ingang van het schooljaar 2008/2009 wijziging aangebracht. Er is toen een eind gemaakt aan de tot dan toe heersende praktijk dat leerlingen op een briefje de namen konden invullen van leerlingen met wie zij het liefst in de volgende groep wilden zitten, met welke gegevens dan door de school zoveel mogelijk rekening werd gehouden.

De wijziging van het beleid is tot stand gekomen na raadpleging van de ouders op een algemene ouderavond.

Het besluit op zichzelf tot deze beleidswijziging is in deze procedure niet ter discussie gesteld.

Gegeven de taak van de Commissie kan zij alleen nagaan of het besluit ten aanzien van L, gegeven het vastgelegde beleid, de toets der kritiek kan doorstaan.

Aangeklaagde heeft aannemelijk kunnen maken dat aan het besluit tot indeling van L een evenwichtige besluitvorming ten grondslag heeft gelegen. Niet alleen is daarbij zijn persoonlijke voorkeur gewogen, maar ook zijn verwachte functioneren in de respectievelijke groepen. Aan dat laatste is een doorslaggevend belang toegekend. Een school kan daarvoor goede redenen hebben.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de school het besluit tot plaatsing van L in redelijkheid kunnen nemen en daaraan vast kunnen houden.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.